

אבי זעירא

קיבלנו את המנדט שאנו היום עושים את ההכשרה הרעיונית ל-2 המחלקות של החינוך הבלתי פורמאלי בשתי המועצות. ברגע זה יושבים ב"תכנית מעגלות" 100 חבר'ה צעירים, או לפני צבא או אחרי צבא, אחת לשבועיים, כשהציר המרכזי זה מוקי ובוג'ה, במתודות של בית-מדרש, חברותות, הרצאות, סדנאות, וחלק מהקהל הם חבר'ה בוגרי השוה"צ והנוער-העובד העובדים כמדריכים בחינוך הבלתי פורמאלי במועצות, והם מקבלים מאיתנו את ההכשרה הרעיונית. במקביל, אחת לחודש, אנו עושים את ההכשרה הרעיונית למועצה האזורית "הגלבוע". הם באים אלינו, ואנו עושים זאת כדי להצמיח אותם.

פעילות נוספת היא (במקום חברה חיצונית העולה כסף) אנו הולכים ללוות תהליך גדול בעמק, ללוות את חזון החינוך הבלתי פורמאלי ביישובים ובמועצה, ערבים, מושבים וקיבוצים. זה מאוד חשוב, זו בשורה לכולם, לא רק לקיבוצים. אלה דוגמאות בתחום הבלתי פורמאלי.

מתנהלים כעת דיונים על גבולות הגזרה של המכון, זה מקום חי ונושם. מישהו בפורום רכזי הנוערים במועצה זיהה בנו גוף רציני ומקצועי, וביקש שנלווה את "התכנית למניעת אלימות" בגבע. האם אנו מחויבים לעמק? או שאנו רצים אחרי הכסף? יש פה דיונים של מקום חי שאינו רק מקום של תיאוריה, זו הצלחה שאנו הולכים עליה.

אם יש לנו כישלון זהו הסיפור של רכזי-התרבות בעמק. לא הצלחנו להרים, מתוך שלל התכניות, את הקורסים האלה. גייסנו אנשים ב-4 מועצות אזוריות, פעולה מאוד גדולה, אבל זה מאוד קשה. התכנית יפה, עם גיוס של קרן. אך לא הצלחנו. יש גוף ברמת הגולן שהצליח לגייס קרן כזו ואנשים העוסקים בתרבות. יש שם אוכלוסייה מאוד מיוחדת. בעידן ההפרטה אף אחד לא מוכן להיות רכז תרבות, כי זה חצי משרה.

נושא גיוס הכספים למכון: אני עובד מול קרנות, כולן מחו"ל, משרדי ממשלה, ואנשים פרטיים. לנו יש יתרון ענק שזאב מוזס הוא הפילנתרופ הישראלי היחיד שתומך ב"עמותה לקידום היהדות הפלורליסטית". תרבות יהודית - זה רק מארה"ב. לנו יש ישראלי - מוזס - ששם כספים אדירים, והציל את המכון מקריסה, ישראלי שמזוהה עם הנרטיב. יש לו בסיס קבוע אצלנו. גם מינהל התרבות הוא אחד הגורמים המממנים.

התחום בו גדלנו הוא תחום "הקרנות". פתאום הקרנות גילו אותנו, קרן גרינצבורג, קרן עכשיו לישראל, קרן צ'יס, ויהיו עוד. חששתי שנהיה גוף נורא יפה וצודק, וכולם יגידו יופי יופי, אבל אף אחד לא יקרא לנו. חששתי מאיזה שילוב של תנועת נוער שנתפסת כמשהו ארכאי, ולקחת את המותג קיבוץ ואת הסיפור של החגים ומזה ייצא משהו מאוד 'נישתי'. אני בא מהמדרשה באורנים, שהוא אימפריה הפונה ל... זה המודל שלי. גילינו בשנה האחרונה שקרנות אומרות סוף כל סוף, יופי! יצאנו מהנישה של חגים, זה הוכח כהצלחה, וזה שאנו מעיזים לומר בריש גלי "חלוצי" ו"מרד ציוני" - זה עובד. חילוני זה בסדר, קיבוצי, כמובן. זה בסדר שהלכה האג'נדה, זה אפילו מגייס כסף. אנו מחפשים קשר גם עם הזרם השיתופי, מחפשים בית, סביבה, לא רק כסף.

המכון לא מוציא ספרים, זה מקום שאנו צריכים לגדול אליו. שתהיה כאן גם תורה שבכתב, לא רק תורה שבעל פה, זה מאוד חשוב. כרגע אנו עסוקים בלייצב את המקום הזה כספית. אנו עדיין בגרעונות, ואני נזהר מאוד להתחייב לדברים נוספים (הספר של אריה). בתזירות ערכית - נפלנו. זה כסף שהושקע ולא יחזור.

יש לנו 2 עמותות: "שיטים" והקודמת, וכל הכספים עוברים דרך "הברית", אני מקווה שתוך חצי שנה זה יעבור אלינו.